

tatea de litere și filozofie din București, unde devine, mai târziu, profesor și titular al catedrei de limba română.

Curînd, în 1933, editează primul număr al revistei «Bulletin linguistique», una din cele mai importante publicații de lingvistică din perioada dintre cele două războaie mondiale, în jurul căreia s-au grupat o serie de lingviști români și străini de prestigiu, care au promovat metodele noi de cercetare și au făcut cunoscute în țară și peste hotare o serie de aspecte ale studierii limbii române.

Din activitatea sa universitară au văzut lumina tiparului, pe rînd: *Curs de fonetică generală* (București, 1930), *Limba română în secolul al XVI-lea* (București, 1932), cele șase volume fundamentale ale *Istoriei limbii române*: I. *Limba latină* (București, 1938; ediții revăzute și adăugite: 1940, 1960, 1964), II. *Limbile balcanice* (București, 1938; ediții rev. și adăug.: 1943, 1962, 1964), III. *Limbile slave meridionale* (București, 1940; ediții rev. și adăug.: 1950, 1954, 1962, 1964), IV. *Româna comună* (București, 1941, ed. 2 sub tipar), V. *Influența maghiară* (sub tipar), VI. *Din secolul al XIII-lea pînă în sec. al XVII-lea* (respectiv: al XVI-lea, București, 1946, ed. 2, 1956, ed. 3, sub tipar) și, în anii din urmă, în colaborare cu prof. B. Cazacu, *Istoria limbii române literare. I. De la origini pînă la începutul sec. al XIX-lea* (București, 1961).

Dintre alte lucrări apărute în acest răstimp menționăm: *Le mot. Esquisse d'une théorie générale* (Copenhague — București, 1943, ed. 2 rev. și adăug., 1947) și cărțile publicate pentru publicul larg — *Istoria limbii române. Noțiuni generale* (București, 1942, ed. 2, 1945; ed. germ. și ital., 1943) și *Gramatica limbii române*, în colaborare cu J. Byck (București, 1943, ed. 2, 1945, ed. franceză, 1944).

În anii dictaturii fasciste și ai războiului, profesorul Alexandru Rosetti s-a aflat printre intelectualii cinstiți, care și-au ridicat glasul în apărarea independenței țării și a democrației, fiind unul din semnatarii memoriului privind ieșirea României din războiul împotriva Uniunii Sovietice, în care fusese ținută de Germania fascistă.

După eliberarea țării în 1944, a îndeplinit un timp funcția de decan al Facultății de litere și filozofie, iar în 1946 a fost rector al Universității din București. Ca o recunoaștere a meritelor sale în domeniul studierii limbii române, prof. Alexandru Rosetti a devenit în 1948 membru al Academiei Republicii Socialiste România.

În cadrul activității sale la Institutul de lingvistică, iar apoi ca director al Centrului de cercetări fonetice și dialectale, acad. Al. Rosetti a întreprins și condus lucrări de fonetică experimentală a limbii române, dintre care unele au fost grupate în *Recherches sur les diphtongues roumaines* (București — Copenhague, 1959), a condus colectivul care a redactat *Îndreptarul ortografic, ortoepic și de punctuație*, editat de Academie (1960, ed. rev. 1965), iar acum în urmă i s-a încredințat sarcina de redactor responsabil al tratatului de *Istoria limbii române*¹, din care recent a apărut volumul I — *Limba latină* (red. resp. acad. Al. Graur, București, 1965). În același timp, depune o atentă muncă de coordonare și îndrumare ca redactor responsabil al publicațiilor «Studii și cercetări lingvistice», «Revue roumaine de linguistique», «Fonetică și dialectologie», «Cahiers de linguistique théorique et appliquée» (împreună cu acad.

¹ Asupra principiilor *Tratatului de istorie a limbii române*, vezi referatul său la Conferința națională de lingvistică românească (7–10 oct. 1964), publicat în SCL, XVI, 1965, nr. 1, p. 5–11.